651/02

Den 14. august 2002 blev i sag nr. 57.083:

xxxxxx xxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har anset to af forsikringen omfattede tvister for at være én tvist med deraf følgende samlet dækningsmaksimum på 75.000 kr.

Det fremgår af sagen, at klageren - der er tandlæge - den 14/12 1990 kom til skade, mens han arbejdede med en motorsav, som han havde lejet hos Silvan i Odense.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 29/10 2001 til nævnet anført:

"**Vedr.: Topdanmarks afslag på retshjælpsdækning i retssagen T.H.N. [klageren] mod 1. Dansk Tandlægeforenings Administrationsfond og 2. fhv. advokat S.A. samt adciterede Danica Forsikring**

…

Sagen er oprindeligt anlagt af T.H.N. [klageren] mod sagsøgte 1 og 2 med påstand om, at de sagsøgte enten solidarisk eller alternativt skal betale min klient erstatning på grund af ansvarspådragende forsømmelse med at varetage hans interesser vedrørende en tegnet erhvervsudygtighedsforsikring.

De sagsøgte har foranlediget, at sagsøger senere i sagsforløbet adciterede Danica med påstand om, at Danica tilpligtes at anerkende at skulle give min klient forsikringsdækning, og dermed at selve forsikringskravet ikke var forældet.

Som Østre Landsretsdommens resultat viser, ville det have været udtryk for en fejltagelse kun at stævne Danica alene.

Der er tale om artsforskellige krav - erstatningskrav baseret på ansvarspådragende forsømmelse på den ene side og et rent forsikringskrav på den anden side.

Jeg skal således samtidig henlede nævnets opmærksomhed på, at sagen mellem min klient og de sagsøgte henholdsvis adciterede, uanset at dette behandles under samme retssag, støttes på væsentlige forskellige forhold af individuel karakter.

Domfældelse af Danica, som det er sket i Østre Landsrets dom af 11 . september 2001, udelukker domfældelse af de to sagsøgte, ligesom en domfældelse af de sagsøgte ville udelukke en domfældelse af Danica.

Sager mod flere sagsøgte og adciterede, der nødvendigvis må falde ud til forskellige resultater, kan efter min opfattelse vanskeligt karakteriseres som værende én sag.

Endelig skal jeg henlede nævnets opmærksomhed på U 1989.117/2H og på ankenævnskendelse i sag nr. 38.903 - 08.09.95, der begge statuerede, at der var tale om to selvstændige forsikringsbegivenheder. Navnlig ankenævnskendelsen er efter min opfattelse en fuldstændig parallel problemstilling som i nærværende sag."

Selskabet har ved skrivelse af 20/11 2001 til nævnet anført følgende:

"Advokaten klager på vegne vores kunde T.H.N. over at Topdanmark betragter en sag hvor forsikringstager sagsøger Dansk Tandlægeforenings Administrationsfond og fhv. advokat S.A. og tillige adciterer Danica Forsikring, som en forsikringsbegivenhed.

Topdanmark har oprindeligt givet retshjælpstilsagn til en sag, hvor vores kunde sagsøger Dansk Tandlægeforenings Administrationsfond og fhv. advokat S.A. med påstand om, at de sagsøgte tilpligtes at være erstatningsansvarlige over for sagsøger i anledning af at han på grund af forældelse ikke har kunnet opnå forsikringsdækning i henhold til en i Danica tegnet erhvervsudygtighedsforsikring.

Efter svarskriftets udfærdigelse adciterer vores forsikringstager Danica Forsikring.

Retssagen angår herefter spørgsmålet om sagsøger er berettiget til udbetaling af erstatning i henhold til erhvervsudygtighedsforsikringen tegnet i Danica, eller om Dansk Tandlægeforenings Administrationsfond og fhv. advokat S.A. er erstatningsansvarlige for det tab sagsøger har lidt, ved at have mistet kravet.

Vi har over for advokat S.H. gjort gældende, at hovedsagen og adcitationssagen i retshjælpsmæssig henseende, er at betragte som en forsikringsbegivenhed.

Efter vilkårenes pkt. 8, stk. 6, er en tvist mellem sikrede og flere modparter, hvis påstande støttes på væsentligt samme faktiske kendsgerninger, at betragte som en forsikringsbegivenhed. Anledningen til sagerne er den samme, idet sagerne har oprindelse i den af sagsøger tegnede erhvervsudygtidighedsforsikring.

Sagerne opfylder retsplejelovens betingelser om subjektiv kumulation og er rent faktisk også behandlet under en og samme sag. Det er efter vores opfattelse ikke afgørende at der ikke er sammenfald mellem anbringenderne i hovedsagen og i adcitationssagen og at domfældelse af en part nødvendigvis må føre til frifindelse af en anden part. Dette vil som oftest være gældende ved subjektiv kumulation.

l den forbindelse henvises til Michael S. Wiisbye pagina 356, hvor det anføres, at 'såfremt det havde været muligt at kumulere kravene under en sag, tager ankenævnet dette som udtryk for, at tvisterne kan anses for en forsikringsbegivenhed '.

Advokat S.H. har i sit indbringelsesbrev til ankenævnet henledt nævnets opmærksomhed på U 1989.117/2H og ankenævnskendelse nr. 38.903.

I domstolssagen blev sælger af en fast ejendom stævnet af køber vedrørende mangler. Umiddelbart efter denne sags afslutning, anlagde køber på ny sag mod sælger om andre mangler.

Retten afgjorde, at sagerne skulle betragtes som to forsikringsbegivenheder men det er afgørende, at retten i sin udtalelse bemærker, at sagsøgte ikke har haft mulighed for at modsætte sig, at sagsøgeren anlagde to sager imod ham.

Retten kommer i øvrigt frem til, at en forsikringsbegivenhed anses for at være et sagsanlæg, og den anførte dom støtter således ikke advokat S.H. påstand om to forsikringsbegivenheder i den her foreliggende sag, hvor tvisterne behandles under et.

I ankenævnssag 38.903, har køber fået retshjælpsdækning til en sag om mangler ved fast ejendom, mod sælger af ejendommen. Køber taber sagen og ønsker at anke.

Ankefristen overskrides og køber ønsker herefter at sagsøge den advokat som har repræsenteret ham under mangelssagen med påstand om erstatning, idet han vil gøre gældende, at han har lidt et tab, dels ved at hans tidligere advokat ikke har søgt fri proces i mangelssagen i 1. instans og dels at ankefristen er overskredet.

Ankenævnet giver køberen - sikrede - medhold i at der er tale om to forsikringsbegivenheder.

Efter vores opfattelse adskiller den nævnte ankenævnssag sig afgørende fra den foreliggende sag, idet det ikke har været muligt for sikrede, - i ankenævnssag nr. 38.903 - at kumulere kravene, idet han først da mangelssagen er afgjort har haft anledning til at sagsøge advokaten. Først på dette tidspunkt opstår tvisten over for den advokat, som har repræsenteret ham under sagen mod sælger.

Under henvisning til ovenstående må vi herefter fastholde vores afvisning af at betragte hovedsagen og adcitationsagen i den foreliggende sag som to forsikringsbegivenheder.

Vi henviser afslutningsvis til ankenævnets afgørelse nr. 51.706, nr. 33.239, nr. 26.857 og nr. 28.489."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**8 Erstatning og selvrisiko …**

2 Selskabets erstatningspligt er for én forsikringsbegivenhed begrænset til 75.000 kr. (inkl. moms).

…

6 En tvist, hvor flere, der er sikret ved samme police, står på samme side, betragtes som én forsikringsbegivenhed. Det samme gælder en tvist mellem sikrede og flere modparter, hvis påstande støttes på væsentligt samme faktiske kendsgerninger."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter gennemgang af sagen, at der ikke er noget grundlag for at kritisere selskabets standpunkt, hvorefter der kun foreligger én forsikringsbegivenhed.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand